

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. J. N. E.**, X. D. S. 42, IČO: X., proti žalovanému: **M. G., s. r. o.**, P. 4, X., IČO: X., **o zaplatenie 4 051,02 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 7 Cb 27/08, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 20/2009-100 zo dňa 5. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zo dňa 5. februára 2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu vo Zvolene č. k. 7 Cb 27/08-79 zo dňa 6. októbra 2008. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd uznesením konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku a a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Poplatková povinnosť žalobcovi vznikla podaním žaloby dňa 20. decembra 2006. Zo strany žalobcu však súdny poplatok nebol zaplatený, preto ho súd vyzval, aby súdny poplatok zaplatil v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy vo výške 7 320 Sk s poučením, že, ak súdny poplatok v lehote nezaplatí, konanie zastaví. Žalobca požiadal o odpustenie súdnych poplatok, ktorému prvostupňový súd uznesením č. k. 22 Cb 259/2006 zo dňa 19. februára 2007 nevyhoviel.

Na odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že žalobcovi priznal čiastočné, a to 50%-né oslobodenie od súdneho poplatku. Odvolací súd tiež v tomto uznesení upozornil žalobcu na to, že zostávajúcu časť súdneho poplatku, t. j. 3 660 Sk, čo predstavuje 50% súdneho poplatku v tejto veci, je žalobca povinný zaplatiť v zmysle výzvy prvostupňového súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu žalobca prevzal dňa 11. mája 2007, avšak súdny poplatok v rozsahu 3 660 Sk nezaplatil, preto súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď konanie v tejto veci pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie dňa 18. marca 2009. Týmto podaním napadol v plnom rozsahu nielen predmetné uznesenie odvolacieho súdu, ale aj uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 6. októbra 2008 č. k. Z Cb 27/08-79, tiež uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 15. decembra 2008 č. k. 7 Cb 27/2008-92, ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. mája 2007 č. k. 41 Cob/225/2007-41. Uviedol, že zatiaľ nebol nik schopný posúdiť skutočnú vec jeho prípadu. Tvrdí, že mu Okresným súdom vo Zvolene, ako aj Krajským súdom v Banskej Bystrici boli popreté ústavné práva. Prípustnosť svojich dovolaní dôvodí tým, že napadnuté uznesenia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a sú zmätočné. Ďalej uvádza, že tieto súdy nie sú schopné právne uvažovať a posudzovať danú vec, pochybili vo svojej práci, kde vydali neoprávnené uznesenia. Tvrdí, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, jedná sa o procesnú vadu a nesprávne obsadenie súdu. Domnieva sa, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a znemožnila sa mu realizácia procesných práv. Ďalej podotkol, že je plne vylúčené, aby sa aplikáciou dotknutej zákonnej normy obišla ústavná úprava umožňujúca preskúmanie rozhodnutia. Opätovne uvádza, že rozhodnutia týchto súdov, ako aj postup sudcov je plne v rozpore s Ústavou SR, ako aj v rozpore s O.s.p., zároveň si uplatnil ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, kde otázku prípustnosti dovolania rieši ustanovenie § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného možno vyvodiť záver, že proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd nevypravil vo svojom uznesení prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné. V predmetnej veci sa tiež nejedná ani o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznanie cudzieho rozhodnutia, resp. o jeho vyhlásenie vykonateľnosti na území Slovenskej republiky.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie proti predmetnému uzneseniu nie je prípustné.

Podľa ust. § 237 O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzenými v tomto ustanovení. Dovolací súd tieto dôvody skúmal ex offio, či je daná prípustnosť dovolania z týchto dôvodov, pričom však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Dovoláním možno napadnúť len rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon

pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Táto podmienka platí bezvýhradne, bez ohľadu na formu rozhodnutia, t.j. pre rozsudok i uznesenie. Ak nie je splnená uvedená podmienka, nezakladá prípustnosť dovolania ani žiaden z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 237 O.s.p. alebo v ust. § 239 O.s.p.

Preto sa dovolací súd nezaoberal dôvodmi dovolania, ktoré smerovali voči uzneseniam prvostupňového súdu. Dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ako to vyžaduje § 241 ods. 1 O.s.p. Keďže dovolanie je zjavne neprípustné a dovolateľ v dovolacom konaní nemohol mať úspech, dovolací súd preto o dovolaní rozhodol napriek tomu, že dovolateľ nebol zastúpený advokátom. Zrejmu bezúspešnosť dovolania by nebolo možné napraviť ani, keby bol dovolateľ kvalifikovane v dovolacom konaní zastúpený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je v predmetnej veci prípustné ani podľa § 239 O.s.p., ani v zmysle § 237 O.s.p., a preto podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol dovolanie, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.